Dosarul nr. 2c-2328/24
2-24125489-12-2c-05112024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Ișhan Artiomov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smadic&Co" cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 01 noiembrie 2024, SRL „Real Cargo Industry" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Smadic&Co" cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 28 noiembrie 2023, în urma acceptării comenzii pentru transport internațional de mărfuri, între SRL „Smadic&Co" și SRL „Real Cargo Industry" a fost încheiat contractul de transport internațional de mărfuri nr. 2561.

A susținut că, la solicitarea SRL „Smadic&Co" urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Istanbul, Turcia - Chișinău, Republica Moldova, după cum urmează: tip încărcătură – tehnică, greutatea – 14 500 kg, data încărcării– 30 noiembrie 2023.

A afirmat că, potrivit contractului comandă nr. 2561, părțile au convenit asupra prețului de 2 100 dolari SUA, care urma să fie achitat de către pârâtă în decurs de 7- 10 de zile de la data încărcării mărfii.

A notat că, în calitate de transportator, SRL „Real Cargo Industry" a efectuat transportarea mărfi pe ruta și în condițiile convenite, fapt confirmat prin scrisoarea de trăsură (CMR) și, anume, rubrica 24, unde s-a confirmat recepția mărfii și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată, prin aplicarea ștampilei în compartimentul corespunzător al CMR-ului.

A relevat că, la data de 14 decembrie 2023, de către părți a fost semnat actul privind prestarea serviciilor acceptate și confirmate de către pârâtă.

A declarat că, tot la data de 14 decembrie 2023 SRL „Real Cargo Industry” a întocmit factura fiscală seria AAK nr. ***** din 14 decembrie 2023, acceptată și contrasemnată de către contabilul șef al pârâtei SRL „Smadic&Co”.

A invocat că, în consecință, având în vedere executarea integrală a obligațiilor de către transportatorul SRL „Real Cargo Industry”, obligația corelativă de plată a remunerației convenite în sumă de 2 100 dolari SUA nu a fost executată de către SRL „Smadic&Co”.

A mai invocat că, termenul de 10 zile a început să curgă din data de 30 noiembrie 2023 și a expirat la data de 11 decembrie 2024, obligația devenind scadentă începând cu această dată.

A comunicat că, la data de 14 februarie 2024, de către SRL „Smadic&Co” a fost efectuată plata sumei de 10 000 de lei, sumă ce reprezintă echivalentul a 562,15 dolari SUA.

A relatat că, drept urmare, SRL „Smadic&Co” nu și-a executat în termen obligația de achitare a sumelor pentru serviciile prestate de transportator, achitând suma integral abia la data de 25 martie 2024, atestându-se în acest sens o depășire de 105 zile calendaristice, fapt confirmat prin actul de decontări reciproce din 01 noiembrie 2024.

A susținut că, părțile, de comun acord, au stabilit o clauză penală în contractul comandă nr. 2561, în vederea garantării executării obligațiilor asumate. Astfel, potrivit contractului, în cazul întârzierii termenilor de plată conform contractului, clientul se obligă să achite penalitate în mărime de 4% din prețul contractului pentru fiecare zi de întârziere.

A menționat că, pentru perioada de 11 decembrie 2023 - 25 martie 2024, penalitatea constituie suma de 7 920,56 dolari SUA.

A afirmat că, prin notificarea din 22 martie 2024, trimisă la poșta electronică a pârâtei, ultima a fost informată despre obligația de a achita penalitatea născută în baza contractului de transport internațional de mărfuri nr. 2561 din 28 noiembrie 2023.

A declarat că, la data de 19 septembrie 2024, repetat a fost expediată în adresa pârâtei o somație de plată, prin care ultima a fost somată în prealabil în vederea achitării benevole în termen de 3 zile calendaristice de la recepționarii somației a datoriei scadente.

A relevat că, atestându-se refuzul repetat a satisfacerii solicitării de achitare a penalității datorate în baza contractului de transport internațional de mărfuri nr. 2561 din 28 noiembrie 2023, consideră că, până în prezent au fost epuizate toate

mijloacele legale de soluționare a disputei date, iar toate termenele posibile oferite pârâtei pentru onorarea obligațiilor neexecutate au fost depășite.

A invocat că, ținând cont că, în adresa pârâtei au fost expediate mai multe somații de plată, SRL „Real Cargo Industry" este îndreptățită la despăgubirea cheltuielilor de recuperare a creanțelor de la SRL „Smadic&Co" SRL, conform art.945 alin. (1) din Codul civil.

A susținut că, în legătură cu acționarea în instanța de judecată, a achitat taxa de stat în mărime de 4 824,43 de lei, ce urmează a fi încasate de la pârâtă.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a sumei de 7 920,56 dolari SUA, cu titlu de penalitate contractuală, a sumei de 20 Euro, cu titlu de despăgubirea cheltuielilor de recuperare a creanțelor pecuniare și a sumei de 4824,43 lei, cu titlu de taxă de stat.

Ulterior, SRL „Real Cargo Industry" a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a sumei de 7 813,91 dolari SUA, cu titlu de penalitate contractuală, a sumei de 20 Euro, cu titlu de despăgubirea cheltuielilor de recuperare a creanțelor pecuniare, a sumei de 4 824,43 lei, cu titlu de taxă de stat și a sumei de 200 de lei, cu titlu de taxă de timbru.

Reprezentantul pârâtei SRL „Smadic&Co", avocatul Maria Canișcev a depus referință, în care a indicat că, la data de 28 noiembrie 2023, între SRL „Smadic&Co" și SRL „Real Cargo Industry" a fost semnat contractul pentru servicii de transport și expediție nr. 2561, prin care ultima s-a obligat să transporte anumite produse cu greutatea totală de 14500 kg, din Turcia (compania BOFIGO Grup Sanayi ve Ticaret As) în Republica Moldova, iar SRL „Smadic&Co" s-a obligat să achite plata pentru serviciile de transport și expediție.

A menționat că, la data de 14 decembrie 2023, în momentul descărcării produselor s-a depistat că, o parte din produse lipsesc, ca urmare în aceeași zi a fost întocmit actul de constatare a faptelor privind lipsa anumitor produse.

A susținut că, lipsa anumitor produse se confirmă și prin faptul că, greutatea totală a produselor ce au fost încărcate în Turcia în mijlocul de transport a fost de 14500 kg, iar la descărcare s-a constatat lipsa a 1227 kg, iar costul total al produselor lipsă constituie suma de 37 652,85 de lei.

A afirmat că, nu au fost livrate și produsele încărcate suplimentar de reclamantă cu greutatea de 78,71 kg, costul de 1 514,20 de lei.

A notat că, în acest sens, la data de 11 martie 2024 și 22 aprilie 2024, în adresa reclamantei au fost expediate reclamații cu descrierea pretențiilor invocate și anexarea materialelor confirmative, care au rămas fără vreun răspuns.

Cu referire la somațiile expediate de reclamantă prin intermediul poștei electronice la data de 22 martie 2024 și de reprezentantul acesteia, avocatul

Gheorghe Macovei la data de 19 septembrie 2024, a declarat că, pârâta a răspuns la acestea prin notificările din 16 aprilie 2024 și 11 octombrie 2024, însă reacții la aceste răspunsuri așa și nu au fost primite.

A invocat că, deși reclamanta nu și-a onorat pe deplin obligațiile ce decurg din contractul pentru servicii de transport și expediție nr. 2561 din 28 noiembrie 2023, pârâta a achitat integral prețul pentru serviciile prestate în mod necorespunzător.

Consideră că, în partea ce ține de penalitatea contractuală, acțiunea este neîntemeiată, deoarece reclamanta nu și-a onorat pe deplin obligațiile contractuale, cauzând astfel prejudicii materiale pârâtei.

A notat că, suma penalității contractuale depășește cu mult valoarea contractuală și este disproporționată în raport cu valoarea totală contractuală și pasibilă a fi redusă, conform art. 953 alin. (1) din Codul civil.

Solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Vasile Cotogoi a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, reieșind din argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, în cererea de concretizare a pretențiilor și în pledoariile scrise.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei, avocatul Maria Canișcev nu s-a prezentat, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Audiind reprezentantul reclamantei, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe

cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul art. 775 alin. (1) din Codul civil prevede că, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației, iar art. 776 din Codul civil prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la data de 28 noiembrie 2023, între SRL „Smadic&Co” și SRL „Real Cargo Industry” SRL a fost încheiat contractul-comandă nr. 2561 privind prestarea serviciilor de transport și expediție, potrivit căruia ultima s-a obligat să presteze servicii de transport a mărfii tehnice cu greutatea de 14500 kg, cu încărcarea la data de 30 noiembrie 2023, ora 09:00 și

livrarea la data de 08 decembrie 2023, pe ruta Istanbul, Turcia – Chișinău, Republica Moldova, iar SRL „Smadic&Co” s-a obligat să achite suma de 2 100 dolari SUA pentru serviciile prestate în decurs de 7-10 zile după încărcarea mărfii.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 14 decembrie 2023, SRL „Real Cargo Industry” a efectuat transportarea mărfii pe rută în condițiile convenite, fapt confirmat prin scrisoarea de trăsătură (CMR) (f. d. 57, 58).

Tot la data de 14 decembrie 2023, între SRL „Smadic&Co” și SRL „Real Cargo Industry” a fost semnat actul nr. 2561 de executare a lucrărilor la contractul-comandă nr. 2561 din 28 noiembrie 2023, prin care părțile au confirmat executarea serviciilor de transport și expediere a mărfii, nefiind invocate pretenții (f. d. 19, 50).

Drept urmare, la data de 14 decembrie 2023, SRL „Real Cargo Industry” a întocmit factura fiscală seria AAK ***** în sumă de 37 713,06 lei, acceptată și contrasemnată de către contabilul șef al SRL „Smadic&Co” (f. d. 20).

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce întocmit la data de 01 noiembrie 2024, pârâta a transferat în contul reclamantei la data de 14 februarie 2024 suma de 10 000 de lei, iar la data de 25 martie 2024 - suma de 27 713,06 lei (f.d. 21-22, 40-45).

La data de 22 martie 2024, SRL „Real Cargo Industry” a expediat în adresa SRL „Smadic&Co”, prin intermediul poștei electronice, o notificare, prin care i-a adus la cunoștință despre neexecutarea obligațiunilor contractuale și a solicitat achitarea în termen de 3 zile a penalității prevăzute în contrat în sumă de 8 820 dolari SUA (f. d. 25, 26, 46, 47).

Ulterior, la data de 19 septembrie 2024, reclamanta, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Gheorghe Macovei, a expediat în adresa pârâtei somație de plată, solicitând achitarea sumei penalității calculate în mărime de 7920,56 dolari SUA în termen de trei zile calendaristice de la data notificării, fiind recepționată de către ultima la data de 23 septembrie 2024 (f. d. 27-30).

Conform art. 901 alin. (1) și (5) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

La caz, instanța de judecată constată că, reclamanta SRL „Real Cargo Industry” a confirmat prin probe pertinente faptul că, și-a onorat obligațiunea contractuală asumată, la locul și modul stabilit, cu bună-credință, însă pârâta SRL „Smadic&Co” nu și-a îndeplinit obligația contractuală și, anume, de a achita serviciile transportatorului în termenul stabilit, din care considerent reclamanta a purces la mijloacele juridice de apărare urmare a neexecutării obligației fără justificare - încasarea penalității contractuale.

Argumentul invocat de către pârâtă precum că, nu au fost onorate obligațiunile contractuale asumate de către reclamantă, întrucât la data de 14 decembrie 2023, în momentul descărcării mărfii s-a depistat că, o parte din marfă lipsește nu poate fi reținut, deoarece în pct. 24 al scrisorii de trăsură (CMR) nu au fost înaintate careva pretenții referitor la cantitatea mărfii. Or, pârâta a recepționat marfa în cantitatea indicată în scrisoarea de trăsură (CMR).

Mai mult, a fost semnat actul de executare a lucrărilor la data de 14 decembrie 2023, nefiind invocate pretenții, iar ulterior, chiar și cu întârziere, au fost achitate serviciile prestate.

Actul de constatare a faptelor din 20 decembrie 2023, ora 15:00, nefiind semnat, nu constituie o probă care justifică neexecutarea obligațiunilor asumate de către reclamantă.

Conform art. 947 alin. (1)-(3) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.

În sensul normelor legale sus-citate este de înțeles că, clauza penală constituie o evaluare convențională și prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării prestației la care s-a îndatorat.

Clauza penală poate fi prevăzută atît pentru neexecutarea totală sau parțială a obligației, cît şi pentru orice altă încălcare a obligațiilor, inclusiv pentru executarea necorespunzătoare sau tardivă

Instanța de judecată relevă că, potrivit condițiilor speciale din contractul-comandă enunțat, în caz de întârziere a plății conform contractului, clientul se obligă să plătească o penalitate de 4% din suma contractului pentru fiecare zi de întârziere.

La caz, se reține că, în temeiul prevederilor contractuale, pârâta avea obligația de a achita prețul convenit până la data de 12 decembrie 2023.

Cu toate acestea, plata a fost efectuată în două tranșe, iar abia la data de 25 martie 2024 prețul pentru serviciile prestate a fost achitat integral, fiind admisă o întârziere de 104 zile.

Astfel, conform calculului prezentat de către reclamantă, penalitatea calculată pentru perioada 13 decembrie 2023 – 25 martie 2024 constituie 7 813,91 dolari SUA (f. d. 102-105).

Conform art. 953 alin. (1) din Codul civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari. La reducerea penalității, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Pe parcursul examinării cauzei reprezentantul pârâtei, avocatul Maria Canișcev a solicitat reducerea penalității, deoarece suma penalității contractuale depășește cu mult valoarea contractuală și este disproporționată în raport cu valoarea totală contractuală.

Instanța de judecată, aplicând norma prevăzută de art. 953 din Codul civil, consideră necesar de a reduce penalitatea contractuală disproporționat de mare, prin micșorarea acesteia până la valoarea obligației de bază și de a încasa de la SRL „Smadic&Co” în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” penalitatea în sumă de 2100 dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii. Or, suma de 2 100 dolari SUA, încasată cu titlu de penalitate, este suficientă pentru acoperirea despăgubirii suportate de către reclamantă.

În ceea ce privește pretenția SRL „Real Cargo Industry” cu privire la încasarea din contul SRL „Smadic&Co” a sumei de 20 euro, cu titlu de despăgubire a cheltuielilor de recuperare a creanțelor pecuniare, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 945 alin. (1) din Codul civil, din momentul în care sunt întrunite condițiile de plată a dobânzii de întârziere conform art.942, creditorul obligației pecuniare poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime egale cu echivalentul în lei a 20 de euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă pentru acoperirea cheltuielilor de recuperare suportate de creditor. Această regulă se aplică chiar dacă obligația pecuniară întârziată este doar o rată din suma totală datorată creditorului conform unui grafic de plată.

Reieșind din prevederile citate supra, instanța de judecată consideră necesar de a respinge pretenția enunțată ca neîntemeiată, având în vedere că, expedierea somațiilor nu prezumă că, reclamanta a suportat cheltuieli de recuperare a

creanțelor pecuniare. Or, prin admiterea parțială a acțiunii, reclamantei i-au fost compensate toate despăgubirile suportate în acest proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din materialele dosarului rezultă că, pentru depunerea cererii de chemare în judecată, la data de 01 noiembrie 2024, SRL „Real Cargo Industry” a achitat taxa de stat în sumă de 4 824,43 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei, fapt confirmate prin ordinele de plată nr. ***** din 01 noiembrie 2024 și nr. ***** din 01 noiembrie 2024. (f. d. 3,4)

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la SRL „Smadic&Co” în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” taxa de timbru în sumă de 200 de lei și taxa de stat în sumă de 822,03 lei, proporțional părții admise din pretenții.

În conformitate cu art. 94, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Smadic&Co” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Smadic&Co” (IDNO 1019600011937) în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” (IDNO 1020600026986) penalitatea în sumă de 2 100 (două mii o sută) dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Smadic&Co” (IDNO 1019600011937) în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” (IDNO 1020600026986) taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și taxa de stat în sumă de 822,03 (opt sute douăzeci și doi lei 03 bani) lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea poate fi contestată cu apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Tatiana Balan